

Paraga Nr. 10 (1986) 1990. gada 30. martā.

Aicinājums uz deju

Laikam gan ikvienam no mums patīk deļot. Labāk vai sliktāk, bet mēs visi deļojam.

Pavasaris ir sarīkojumu deļu konkursu laiks. Ir notikuši jau pirmie konkursi, kuri mūsu deļotājiem bijuši veiksmīgi. Gribu jūs iepazīstināt ar deļotājiem no Seinu ģimenes. Marats un Anete pavasarī drīz startēs republikas mēroga sacensības.

Piedāvāju jums sarunu ar Jurāti Seinu. Jurāte mācās 11. klasē, Marats — 8., Anete — 4. klasē. Jorens, kurš no 6. klases pēc slimības nedeļo, mācās 9. klasē.

SANĪTA: — Cik jūsu ģimene ir to, kuri deļo?

JURĀTE: — Deļojam 3 — Anete, Marats un es.

— Cik gadu jau jūs deļojat?

— Marats deļo septiņo gadu, Anete — plekto, bet pati — jau sešto. Divus gadus biju spiesta izīkt bez deļošanas, jo nebija partnera.

— Kādi ir jūsu panākumi?

— Marats un Anete deļo D klasē. Marats gatavojas startēt jau C klasē, pati deļoju C klasē. (Sarīkojumu deļas viszemākā klasē ir E, bet visaugstākā — A.)

— Kur meklējam sākuma ceļi tavai, tavas māsas un brāļu mīlestībai uz deļošanu?

— Sākumā bija kāda pazīnas teteļkums, kurš skanēja apmēram tā: «Ja, grībi deļot, tad ej pie Gunāra Leimana.» Tas bija pirms astoņiem gadiem. Toreiz vēl deļoju tautiskās deļas, taču sāku arī apmeklēt sarīkojumu deļu nodarbības. Sākumā nebija partnera, tāpēc mamma teteļca pamēģināt ar sešgadīgo Jorenu. 6 gadu vecumā sāka deļot Marats. Anete naca līdz uz meļģinājumiem, pārgājusi māļās, viņa bez grūtībām atkartoja deļu so-

ļus. Nu un tad, kad palika 5 gadi, sāka jau nopietni piedalīties meļģinājumos.

Deļošana mums nāk no sirds, no patīkšanas, nevis aiz alkām pēc slavas.

— Kāda loma deļošana ir vadītājam, vecākiem, skolai?

— Laikam jau vārdos nevar izsacīt to, ko mums devīs vadītājs Gunārs Leimānis. Roļa var leļpēt, ka tāl ir cilvēks, kurš ārpus darba laika vēl vismaz 3 stundas māca mūs. Darbs prasā pacietību un piespēšanos. Bieži viņam nav brīvdienas kā citiem, sestdienas un svētdienas, jo deļojam konkursos. Apbrīnojama ir viņa ģimenes leļcība, jo ar mums taču viņš pavada gandrīz visus vakarus. Viņš ir uzņēmies vai verga darbu, un paldies, ka viņš mūs vēl māca, ka bērni vēl var apģūt sarīkojumu deļas mākslu. Lielš ir arī vecāku nopelns.

Ja viņi nav ļeļnteresēti, ko dara, kā velcas bērnam, tad grūti kļājas. Mana mamma pa naktīm ir šuvusi un pārsūvusi tērpus. Arī konkursos 45 sekunžu laikā nav iespējams pārviļkt tērpus bez vecāku palīdzības.

Arī skola mums nedaudz palīdz. Ir devusi transportu, naidu tērpus iegādei. Slikti ir brīžos, kad mani saprot arī skolotājs, kad leļpriekšēja diena bijis deļu konkurss, un neļzsauc, atļauj nokārtot mācības citā dienā.

— Vai nav radusies doma visū pamest?

— Grūti ir, kad deļā ļist svēdri, trūkst elpas. Tadās reizēs leļzogas leļdomu velniņš, kas kūkst, kāpēc tā jāpūļas? Bet atkal partēļ, un viss ir ļabi. Tos 2 gadus, kad nedeļoju, bija grūti un sāpīgi noskatīties uz citiem, ļoti grībeļģas deļot.

Speķu dod patīka deļot.

— Tāpat deļot nav vieļģli?

— Deļošana — tā ir fiziska slodze, tā nav māza. Es nebļju talantīga deļotāja, pat ritmu nedeļoju, bet vadītājs staļģāja līdz un skatļģja. Arī tagad dziedāt neprotu, bet ritmu dzirdu. Visa pamatā ir darbs, kurš prasā pacietību. Ir nepieciešama ļeļla neļtālātība, piespēšanas. Teļķšu, kā ir — vieļģli nav. Tie,

kuri domā, ka deļošana patēļtikai skāstos tērpēs, ļauķos izbraukumos un konkursos, ļauķi maļdas. Pats sākums ir grūts, bez tēļplem, bez konkursiem.

— Tagad tu pati māc deļot. Vai tev patīk citus mācīt?

— Macu divas grupļņas. Šis darbs man patīk ļtikā ļtād, kad redzu un ļtū, ka mazajam cļveļcīnam acis vīd interese, ka viņš cenšās. Ir paģrūti, bet galā teķku. Jo sevišķs priekš ir mācīt otro grupļņu, kur tēšām ir ļoti talantīgi bērni. Man abas grupļņas ir tuvas.

— Vai tavļ nāķotnes nodomi saistās ar deļošanu?

— Pašānķ vēl ļsti neļzinu. Mazļļiet biēde tas, ka sarīkojumu deļās pastāv partneru problēma, ļai gan deļot, kā ļau teļcu, ļoti patīk. Laiks parāģdis, kādu ceļģu būš noļemts ļet.

— Paldies par intervļģu!

Novēļģu, ļai Roļģ būtu ļoti ļabi pāri un ļai Roļģa turpmāķ varētu leļpottes ar saviem deļotāģiem!

Jautāja Sanīta Dāvļdsone.